

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Αγώνας για την εξάλειψη της βίας και των διακρίσεων κατά των γυναικών και των κοριτσιών

Η ισότητα των φύλων ξεκινά από την εκπαίδευση

Η 8^η του Μάρτη δεν είναι γιορτή. Είναι μέρα με συμβολικό περιεχόμενο, που μας δίνει την ευκαιρία να επικεντρώσουμε την προσοχή μας στην ανισότητα ανάμεσα στα φύλα. Πρόκειται για μια σοβαρή μορφή κοινωνικής ανισότητας και παραβίασης της στοιχειώδους ανθρώπινης αξιοπρέπειας, για την οποία άνδρες και γυναίκες οφείλουν να είναι ευαισθητοποιημένοι και να αγωνίζονται για την ανατροπή της κάθε μια από τις 365 μέρες του χρόνου.

Από την αιματηρή απεργία των εργατριών της Νέας Υόρκης, στις 8 Μάρτη του 1857, μέχρι σήμερα πολλά έχουν αλλάξει για τις γυναίκες προς το καλύτερο, μέσα από τους δικούς τους, πρώτ' απ' όλα, αγώνες, αλλά και μέσα από τους αγώνες όλων των κοινωνικών και πολιτικών κινημάτων, ομάδων και ατόμων που μάχονται ενάντια στις ανισότητες, την καταπίεση και την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Μια από τις αρχαιότερες μορφές ανισότητας και καταπίεσης, ωστόσο, είναι και αυτή που υφίσταται η γυναίκα από τις ανδροκρατικές κοινωνικές δομές και λογικές. Γυναίκες και άνδρες χρειάζεται να δώσουμε σκληρούς αγώνες για την ανατροπή των αιτίων που δημιουργούν την ανισότητα των δύο φύλων.

Παράλληλα, δεν πρέπει να ξεχνάμε την καταπίεση, που φτάνει μέχρι και τα όρια της φυσικής βίας, που υφίστανται εκατομμύρια γυναικών και κοριτσιών σε πολλές χώρες του κόσμου, που στερούνται βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, από την ελευθερία της αυτοδιάθεσης του σώματος και της ζωής μέχρι την εκπαίδευση, τη μόρφωση, τη φροντίδα για τη μητρότητα και την υγεία, την αμοιβή για σκληρή, πολλές φορές, εργασία, τη συμμετοχή στη λήψη των αποφάσεων.

Ακόμη περισσότερο, και μέσα στις δικές μας κοινωνίες, όπου η ισότητα των φύλων συνιστά δείκτη του είδους και της ποιότητας της δημοκρατίας, για μεγάλες κατηγορίες γυναικών αυτή η ισότητα παραμένει σε πολλούς τομείς ευχή χωρίς αντίκρισμα.

Ας έχουμε στο νου μας ότι η φτώχεια, η ανεργία και η επισφαλής, κακοπληρωμένη και ανασφάλιστη εργασία είναι, σε μεγάλο βαθμό, γένους θηλυκού. Οι ανισότητες στην εργασία συνεχίζονται. Στην Ελλάδα, π.χ., σύμφωνα με στοιχεία της Γραμματείας Ισότητας της ΓΣΕΕ, οι γυναίκες αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος των ανέργων, ενώ αμείβονται λιγότερο από τους άνδρες για ίση εργασία. Η διαρκής συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους μεταφέρει τα βάρη του νοικοκυριού και της φροντίδας των ηλικιωμένων και των παιδιών στις γυναίκες, επιδεινώνοντας ταυτόχρονα την οικονομική αλλά και την εργασιακή τους κατάσταση. Οι μετανάστριες είναι τα ευκολότερα θύματα, συνήθως χωρίς καμία πρόσβαση σε θεσμοθετημένα

δίκτυα προστασίας. Η σεξουαλική παρενόχληση στους χώρους εργασίας όχι μόνον υπάρχει, αλλά συχνά οδηγεί και σε απόλυση των θυμάτων. Τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, κυρίως η τηλεόραση, προβάλλουν συχνά παραμορφωτικά πρότυπα της γυναικείας ταυτότητας και εικόνες με σεξιστικό, αγοραίο και υποτιμητικό περιεχόμενο.

Από την πλευρά μας, ως εκπαιδευτικοί, θεωρούμε ότι η ισότητα των φύλων, πέρα από αυτονόητη διεκδίκηση και θεμελιώδες αίτημα κοινωνικής δικαιοσύνης και ανθρώπινης αξιοπρέπειας, είναι επίσης και ζήτημα παιδείας: Διαπαιδαγώγησης μέσα στην οικογένεια, στην κοινωνία ευρύτερα αλλά και στο σχολείο. Το δημόσιο, δωρεάν σχολείο, που εμείς διεκδικούμε για τις νέες και τους νέους του σήμερα και του αύριο, δεν μπορεί παρά να είναι ένα σχολείο που καλλιεργεί τις αρχές της ισότητας σε όλα τα επίπεδα, στη θεωρία και στην πράξη, στο επίπεδο των γνώσεων αλλά και της καθημερινής έμπρακτης συμπεριφοράς και στάσης ζωής. Ο εκπαιδευτικός συνδικαλισμός είναι ένα ακόμη πεδίο στο οποίο η εκπροσώπηση και των δύο φύλων είναι αναγκαία.

Είναι αυτονόητο ότι πολλά πρέπει να γίνουν ακόμη προς αυτή την κατεύθυνση. Το ζήτημα της ισότητας των φύλων στην εκπαίδευση είναι απόφασή μας να το αναδείξουμε σε έναν από τους άξονες της συλλογικής μας δράσης.

Αθήνα, 6 Μαρτίου 2007

Το Δ.Σ. του ΚΕ.ΜΕ.ΤΕ.